

Bedrijfscommissie voor de Overheid

Jaarverslag 2006

Secretariaat:

Centrum Arbeidsverhoudingen (CAOP)

Postbus 556, 2501 CN Den Haag

Lange Voorhout 13

Telefoon: 070 - 376 57 65

Telefax: 070 - 345 75 28

E-mail: BDC-O@caop.nl

Internet: <http://www.caop.nl>

Inhoudsopgave

Voorwoord	blz. 2
Taken Bedrijfscommissie	blz. 3
Deel A: De Bedrijfscommissie	blz. 4
Deel B: De Bedrijfscommissiekamers	blz. 8
Deel C: Het secretariaat	blz. 13
Bijlage 1 Samenstelling gremia	blz. 14
Bijlage 2 Geschillen	blz. 17
Bijlage 2a Ontwikkelingen n.a.v. geschillen die zijn behandeld in voorafgaande verslagjaren	blz. 47
Bijlage 3 Kosten secretariaat	blz. 49

Voorwoord

Voor u ligt het jaarverslag van de Bedrijfscommissie voor de Overheid over het jaar 2006.

In dit verslagjaar zijn in het totaal 21 geschillen behandeld. Een groot aantal daarvan heeft –eveneens als in voorafgaande jaren – betrekking op het instemmingsrecht, in het bijzonder de vaststelling van werktijdregelingen.

Uit de jurisprudentie over 2006 blijkt dat de toepassing van de Arbeidstijdenwet bij ondernemingen die volcontinue inzetbaar zijn, zoals de Brandweer en de Ambulancedienst, voor roosterproblemen blijft zorgen. Ook in het aankomende verslagjaar zal het vaststellen van werktijdregelingen ongetwijfeld de aandacht van ondernemers/bestuurders en ondernemingsraden hebben, omdat de wijziging van de Arbeidstijdenwet per 1 april 2007 hen dwingt tot hernieuwd overleg over de dienstroosters.

Ten aanzien van de eerder door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aangekondigde besluitvorming over de wenselijkheid van herziening van de Wet op de ondernemingsraden, wordt opgemerkt dat in de zomer van 2006 de Minister de resultaten van een gehouden omgevingsverkenning, het onderzoek ‘Vier scenario’s voor de toekomst van de medezeggenschap’, naar de Tweede Kamer heeft gestuurd. Het rapport vormt een goede basis voor een open en fundamentele discussie over de toekomst van medezeggenschap van werknemers, zo schrijft de bewindsman in de begeleidende brief aan de Tweede Kamer. Definitieve besluiten zijn in dit verband nog niet genomen.

Indien u op- of aanmerkingen dan wel vragen heeft met betrekking tot het jaarverslag kunt u zich wenden tot de secretaris van de Bedrijfscommissie voor de Overheid.

Namens de Bedrijfscommissie voor de Overheid,

de secretaris.

Taken Bedrijfscommissie

Op grond van de Wet op de ondernemingsraden (hierna te noemen de WOR) is aan de Bedrijfscommissies een aantal wettelijke taken toebedeeld, namelijk:

1. een bemiddelende/adviserende taak;
2. archiverende/administrerende taak.

De samenstelling en de werkwijze van de Bedrijfscommissie voor de Overheid is beschreven in de Regeling samenstelling en werkwijze Bedrijfscommissie voor de Overheid (laatstelijk gewijzigd in 2002).

De Bedrijfscommissie heeft gebruik gemaakt van de haar in artikel 5 van deze Regeling geboden mogelijkheid om een deel van haar taken over te dragen aan door haar gevormde Kamers.

In het Reglement van de Bedrijfscommissiekamers voor de Overheid, laatstelijk aangepast d.d. 9 juli 2002, is de procedure vastgelegd van de twee Kamers ten aanzien van de bemiddelende en adviserende taak van de Bedrijfscommissie voor de Overheid.

Eén Kamer is belast met de bemiddeling en advisering inzake WOR-geschillen binnen de sectoren Rijk, Politie en publiekrechtelijke Zelfstandige Bestuursorganen (ZBO's) waar werknemers eveneens werkzaam zijn op basis van een publiekrechtelijke aanstelling. Deze Kamer zal verder worden aangeduid als de Kamer RP. De andere Kamer is belast met de bemiddeling en advisering inzake geschillen binnen de sectoren Gemeenten, Provincies, Waterschappen en overige publiekrechtelijke lichamen, niet zijnde publiekrechtelijke Zelfstandige Bestuursorganen. Deze Kamer zal verder worden aangeduid als de Kamer LPL.

Dit jaarverslag ziet zowel op de archiverende/administrerende taak van de Bedrijfscommissie (deel A) als op de bemiddelende/adviserende taak van de beide Kamers (deel B) en dient dan ook te worden gezien als een gezamenlijk product van Bedrijfscommissie en Kamers.

Tenslotte treft u in dit jaarverslag enige informatie omtrent de secretariële ondersteuning van de Bedrijfscommissie en de beide Kamers (deel C).

Deel A: De Bedrijfscommissie

Hoofdstuk 1: Vergaderingen

Omdat de geschilbeslechting en advisering inzake geschillen zijn opgedragen aan de door de Bedrijfscommissie ingestelde Kamers - verwezen wordt naar deel B voor wat betreft dit onderwerp - heeft de Bedrijfscommissie uitsluitend een coördinerende en een op hoofdlijnen sturende rol.

De Bedrijfscommissie, waarvan de samenstelling is opgenomen in bijlage 1 van dit jaarverslag, is in 2006 niet in vergadering bijeen geweest, aangezien zich geen aangelegenheden voordeden die bespreking behoeften.

De in 2003 en 2004 vastgestelde beleidslijn, inhoudende dat meer nadruk moet worden gelegd op de bemiddelende taak van de Bedrijfscommissie, wordt in de praktijk met bescheiden succes toegepast.

Hoofdstuk 2: Archivering

Elke ondernemer die een ondernemingsraad moet instellen c.q. heeft ingesteld en elke ondernemingsraad moet op grond van de WOR de volgende documenten aan de Bedrijfscommissie toezenden:

- Ondernemer:**
1. het voorlopige or-reglement;
 2. het besluit van de ondernemer om vrijwillig een ondernemingsraad in te stellen of een vrijwillig ingestelde ondernemingsraad op te heffen (art. 5a lid 2 WOR);
 3. de overeenkomsten tussen de ondernemer en de ondernemingsraad om aan de laatste meer bevoegdheden toe te kennen dan de WOR doet (art. 32 lid 2 WOR).

- OR:**
1. het definitieve or-reglement en de wijzigingen daarvan;
 2. de or-jaarverslagen;
 3. besluiten ter zake van het instellen van vaste- en onderdeelcommissies.

Per 31 december 2006 zag het overzicht van door de Bedrijfscommissie ontvangen documenten er als volgt uit:

	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Voorlopige or-reglementen	22	22	17	22	24	18
Definitieve or-reglementen (of wijzigingen)	158	197	154	105	124	107
OR-jaarverslagen*	259	249	245	242	200	184
Art. 5a lid 2 WOR-besluiten**	2	1	-	2	-	-
Art. 32 lid 2 WOR-overeenkomsten**	17	13	5	10	6	12

*Ondanks het feit dat de Bedrijfscommissie de bestuurders en ondernemingsraden regelmatig attendeert op de verplichting inzake de toezending van het jaarverslag, blijft het aantal toezendingen structureel veel te laag.

** Aan de bestuurders en ondernemingsraden wordt gemeld dat instellingsbesluiten ex artikel 5a (op vrijwillige basis een ondernemingsraad instellen), tussen ondernemingsraad en bestuurder overeengekomen convenanten (ex artikel 32 lid 2 WOR) en instellingsbesluiten ten aanzien van de vaste en onderdeelcommissies (ex artikel 15 WOR) ook ter kennisneming aan de Bedrijfscommissie moeten worden gebracht. Van de mogelijkheid om een convenant af te sluiten wordt in de praktijk ook gebruik gemaakt. Jaarlijks ontvangt de Bedrijfscommissie een beperkt aantal overeenkomsten.

Hoofdstuk 3: Registratie

Op 31 december 2006 waren bij de Bedrijfscommissie 930 ondernemers geregistreerd. Dit aantal is enigszins toegenomen in vergelijking met het aantal van het jaar daarvoor (915). Het aantal ondernemers in de sectoren Gemeenten (toename: 1), Waterschappen (toename: 1), ZBO's (toename: 1), Regionaal samenwerkingsverbanden waarin de Rijksoverheid, de Provincie en de Gemeenten participeren (toename: 2), Regionale samenwerkingsverbanden van Gemeenten (toename: 7) en B-3-instellingen (toename: 1) is gestegen; het aantal ondernemers in de sectoren Politie, Rijk, Provincies, Onderwijs en onbekend is gelijk gebleven.

Nieuw is het ontstaan van Regionale samenwerkingsverbanden bij de Provincies (2).

De tot de Bedrijfscommissie behorende ondernemers kunnen worden ingedeeld in de volgende categorieën:

Rijk (33), Politie (29), Provincies (28), Waterschappen (45), Gemeenten (676), ZBO's (65),

B-3-instellingen (5), onderwijs (3), Regionale Samenwerkingsverbanden van Gemeenten (37), Regionale Samenwerkingsverbanden van Rijk, Provincie en Gemeenten (4), Regionale samenwerkingsverbanden van Provincies (2) en "Onbekend" (3).

Van deze 930 ondernemers is onder meer bekend:

- dat er 715 ondernemers OR-plichtig waren,
- dat er 82 ondernemers niet OR-plichtig waren en
- dat 113 ondernemers de door de Bedrijfscommissie gevraagde informatie (nog) niet hebben verstrekt. Deze te verstrekken inlichtingen betreffen: de instellingsplicht, de omvang van de onderneming, naam- en adresgegevens, zittingsduur van de ondernemingsraad e.d. De sectoren Gemeenten (79) en ZBO's (17) springen hierbij in het oog.

Tezamen hielden deze ondernemers 1470 ondernemingen in stand. Dit aantal bedraagt 22 meer dan het jaar daarvoor.

Voor deze 1470 ondernemingen zijn in totaal 1426 ondernemingsraden ingesteld, die als volgt kunnen worden ingedeeld:

'gewone' ondernemingsraden (1377), gemeenschappelijke ondernemingsraden (5), groepsondernemingsraden (26) en centrale ondernemingsraden (18).

Ten aanzien van de 'gewone' ondernemingsraden wordt opgemerkt dat het aantal van 1377, 14 meer bedraagt dan het jaar daarvoor. De afname van vorige verslagjaren die waarschijnlijk het gevolg was van herstructurering en clustering van ondernemingen, waardoor lokale ondernemingsraden verdwijnen en het aantal onderdeelcommissies toeneemt, is klaarblijkelijk tot een einde gekomen.

Tot slot wordt opgemerkt dat in het verslagjaar 6 personeelsvertegenwoordigingen staan geregistreerd, hoewel men tot registratie wettelijk niet is verplicht.

Sector	Onderne- mers	Onderne- mingen	OR-en/ GO/ GOR/COR	PVT's
Gemeenten	676	885	838	2
Politie	29	29	29	-
Provincies	28	30	23	-
Rijk*	33	341	365	1
Waterschappen	45	45	43	-
ZBO's	65	83	77	-
Regionale samenwerkings- verbanden Rijk/Prov/Gemeenten	4	4	4	-
Regionale samenswerkings- verbanden Gemeenten	37	37	33	1
Regionale samenwerking- verbanden Provincies	2	2	2	-

B-3	5	5	3	2
Onderwijs	3	6	6	-
Onbekend**	3	3	3	-
Totaal	930	1470	1426	6

* Formeel is de Staat der Nederlanden de enige ondernemer in de sector Rijk. De werkzaamheden van het Rijk en de daarmee samenhangende medezeggenschap zijn verdeeld over de verschillende departementen; eventueel is er tevens een opsplitsing binnen het departement gemaakt. In het totaal staan er 33 'sub-ondernemers' geregistreerd bij de Bedrijfscommissie.

** Het betreft ondernemers, die een reglement hebben ingediend, maar nog geen aanvullende informatie hebben verstrekt (aantal werknemers, sector e.d.)

Deel B: De Bedrijfscommissiekamers

Hoofdstuk 4: Vergaderingen en zittingen

Op grond van artikel 36 WOR kan een ondernemingsraad dan wel een bestuurder of een andere belanghebbende een geschil ter bemiddeling en/of advisering voorleggen aan de Bedrijfscommissie.

Een voorgelegd geschil wordt door de Bedrijfscommissie ter behandeling doorverwezen naar de Bedrijfscommissiekamer voor Rijk en Politie (hierna: de Kamer RP) dan wel de Bedrijfscommissiekamer voor Lagere Publiekrechtelijke Lichamen (hierna te noemen de Kamer LPL).

De Kamer stelt partijen in het geschil in de gelegenheid om tijdens een zitting van de Kleine Commissie – welke de Kamer uit haar midden heeft samengesteld voor de uitvoering van het mondelinge gedeelte van de bemiddelingsprocedure – hun standpunten mondeling toe te lichten. Voor het uitvoering geven aan de bemiddelende taak is het noodzakelijk dat beide partijen in het geschil – de bestuurder en vertegenwoordigers van de ondernemingsraad – aanwezig zijn. Indien geen minnelijke schikking kan worden bereikt, wordt een (schriftelijk) advies opgesteld ten behoeve van de partijen in het geschil.

De vergaderfrequentie van de Kamers is laag als gevolg van een door de Bedrijfscommissie gewijzigd beleid dienaangaande. De Kamers komen sedert september 1999 slechts in plenaire vergadering bijeen in de situatie dat de Kleine Commissies in hun beraadslaging, ten aanzien van ter zitting behandelde geschillen, niet tot een eensluidend oordeel komen over het uit te brengen advies. In dat geval wordt het advies vastgesteld door de Kamer in een plenaire vergadering.

De Bedrijfscommissiekamers, waarvan de samenstellingen zijn opgenomen in bijlage 1 bij dit jaarverslag, zijn in 2006 niet in vergadering bijeen geweest (vergelijk: de beide Kamers zijn in 2005 eveneens niet bijeengekomen). De beide Kleine Commissies zijn steeds tot een eensluidend oordeel kunnen komen waardoor een plenaire bijeenkomst niet nodig is.

De Kleine Commissies van de Kamers, die belast zijn met het horen van de bij de geschillen betrokken partijen, zijn in 2006 voor twaalf zaken in zitting bijeengekomen. Voor acht zaken is dit niet nodig geweest, omdat deze geschillen (vijf bij de Kamer LPL en twee bij de Kamer RP) weer zijn ingetrokken voordat de procedure ter zitting zou aanvangen, dan wel schriftelijk kon worden afgehandeld (één bij de Kamer LPL). Eén zaak was in 2005 reeds op de zitting geweest en is begin 2006 afgehandeld.

De Kleine Commissie van de Kamer RP heeft in het verslagjaar zes zittingen gehouden, de Kleine Commissie van de Kamer LPL is eveneens zes keer in zitting bijeen is geweest.

Hoofdstuk 5: De geschillen

Algemeen:

De Kamer LPL heeft in 2006 elf geschillen ter bemiddeling en/of advisering ontvangen. In dat jaar heeft deze Kamer dertien zaken afgewikkeld, waaronder vier zaken die in 2005 aanhangig waren gemaakt. Twee zaken zijn eind 2006 aanhangig gemaakt en konden niet meer in dat jaar worden afgerond.

De Kamer LPL heeft drie geschillen doen eindigen met een geslaagde bemiddeling, voorts is in vier geschillen een (niet bindend) advies uitgebracht.

Vijf geschillen zijn weer ingetrokken gedurende de loop van de procedure, waarvan één tijdens dan wel nadat de zitting reeds had plaatsgevonden.

In één zaak heeft de Kamer LPL geconcludeerd tot niet ontvankelijkheid.

De Kamer RP heeft in 2006 zeven geschillen ter bemiddeling en/of advisering ontvangen. In dat jaar heeft deze Kamer acht zaken, waaronder twee uit 2005, afgewikkeld.

Eén geschil, voorgelegd in 2006, is in dat jaar niet meer afgerond.

In vijf zaken heeft de Kamer een advies uitgebracht. In één zaak heeft de Kamer RP een geslaagde bemiddeling tot stand gebracht.

Twee verzoeken om bemiddeling en/of advisering zijn gedurende de procedure ingetrokken aangezien partijen alsnog zelf een oplossing hadden gevonden.

Ten aanzien van de behandelde zaken wordt opgemerkt dat in vier gevallen een betrokken partij het geschil daarna aan de rechter heeft voorgelegd. Al deze zaken hebben betrekking op de procedure die er toe moet leiden dat de rechter toestemming zal geven voor het nemen van een besluit door de bestuurder in de situatie dat de ondernemingsraad zijn instemming heeft onthouden. Bij twee van die vier zaken heeft de kantonrechter de gevraagde toestemming voor het nemen van het besluit geweigerd, bij een andere zaak heeft de bestuurder zijn verzoek aan de rechter weer ingetrokken alvorens tot deze tot behandeling van de zaak was overgegaan. In één situatie is nog niet duidelijk of de rechter de gevraagde toestemming zal geven/heeft gegeven.

Hieronder treft u een overzicht van alle in 2006 behandelde geschillen, ingedeeld naar resultaat.

Resultaat	Geschillen RP	Geschillen LPL
Onbevoegd	-	-
Ingetrokken	2	5*
Niet ontvankelijk	-	1
Advies	5	4
Bindend advies	-	-
Geslaagde bemiddeling	1	3
Totaal	8	13

* één van de vijf geschillen is tijdens dan wel na de hoorzitting ingetrokken vanwege het bereiken van een compromis.

Hieronder treft u een overzicht aan van alle in 2006 behandelde geschillen, ingedeeld naar 'sector'.

Sector	Aantal geschillen 2006	2005	2004	2003
Gemeenten/gem.regeling	11	13	11	5
Politie	1	2	3	0
Provincies	1	2	0	0
Rijk	7	1	10	9
Waterschappen	0	0	1	0
ZBO's	1	1	0	0
Diversen	0	0	3	0
Totaal	21	19	28	14

Een inhoudelijke bespreking van deze afgewikkelde zaken treft u in bijlage 2 van dit jaarverslag aan.

De integrale adviezen en besluiten van de Kamers zijn te vinden op Internet via de volgende URL: www.caop.nl zoeken bij: adviezen/documentenbank/medezeggenschap/geschillen BDC-O RP dan wel geschillen BDC-O LPL

Behandelingstermijnen:

De twee maandentermijn van behandeling vangt aan op de dag van ontvangst van het verzoek om bemiddeling en advies. Indien het verzoek niet compleet is, zal de Bedrijfscommissie de indiener ervan een termijn stellen voor het aanvullen van de gronden. Gedurende de periode, die aanvangt op het moment dat om nadere inlichtingen wordt verzocht en die eindigt bij de ontvangst van de gevraagde informatie, is de zogenoemde twee maandentermijn opgeschort.

De twee maandentermijn mag op grond van de WOR met toestemming van partijen betrokken in het geschil één keer worden verlengd met twee maanden, zodat de totale duur van de procedure maximaal vier maanden kan bedragen.

De gemiddelde duur van de procedures die leiden tot het uitbrengen van een advies c.q. besluit door de betreffende Kamer bedroeg in 2006 elf weken. Voor de Kamer LPL lag dit gemiddelde op bijna dertien weken (vergelijk 2005: bijna vijftien en halve week) en voor de Kamer RP op bijna negen weken (vergelijk 2005: tien en halve week). Dat de behandelingsduur geregeld langer kan bedragen dan de in eerste instantie wettelijk voorgeschreven duur van maximaal twee maanden, wordt veroorzaakt door het feit dat de Kamers in veel gevallen een hoorzitting met partijen houden en door agendaproblemen van partijen.

Bovendien gebeurt het geregeld dat partijen bij het geschil, na het aanhangig maken daarvan bij de Bedrijfscommissie, weer met elkaar in gesprek geraken over het punt dat hen verdeeld houdt. Dit overleg kan langere tijd voortduren, zodat een besluit tot intrekking of voortzetting van de procedure bij de Bedrijfscommissie pas na een aantal weken wordt genomen en ter kennis wordt gebracht aan de Bedrijfscommissie. De totale duur van de procedure is ook afhankelijk van de omstandigheid dat partijen na de behandeling op de hoorzitting nog enige tijd wordt gegund om tot een vergelijk te komen op basis van een door de Bedrijfscommissie ter zitting gedaan voorstel tot bemiddeling.

De hoorzittingen en vaststellingsvergaderingen van de Kamers vinden plaats volgens een vaste frequentie aan de hand van een jaarlijks op te stellen schema.

Het is de Kamers gelukt om achttien geschillen binnen de wettelijk gestelde termijn van twee maanden, met instemming van partijen verlengd met twee maanden, af te handelen. De overige drie geschillen zijn afgehandeld met overschrijding van de wettelijke termijn.

Geslaagde bemiddeling

De primaire taak van de Bedrijfscommissie is om via bemiddeling het geschil op te lossen. Indien een compromis niet mogelijk is, zal de Bedrijfscommissie overgaan tot het uitbrengen van een advies.

In de verslagperiode zijn vier geschillen geëindigd met een geslaagde bemiddeling. In drie zaken is dit resultaat bereikt door de Kamer LPL, in één geschil betreft het de Kamer RP.

Er is voorts bij de Kamer LPL één zaak behandeld, waarbij het verzoek tijdens dan wel na de zitting is ingetrokken wegens het bereiken van een compromis. Deze intrekking is in feite een geslaagde bemiddeling.

Bindend karakter van de adviezen

De adviezen die door Bedrijfscommissies worden uitgebracht in het kader van bemiddelingsprocedures als bedoeld in artikel 36 WOR zijn in principe niet bindend voor partijen. In de rechtsliteratuur en jurisprudentie is aanvaard dat deze hoofdregel kan worden doorbroken door partijen zelf indien zij beide ten overstaan van de Bedrijfscommissie verklaren zich op voorhand neer te leggen bij een uit te brengen advies. Partijen worden geacht hiermee een overeenkomst naar burgerlijk recht te sluiten, waarmee zij afstand doen van de mogelijkheid om het geschil in een later stadium voor te leggen aan de kantonrechter.

De beide Kamers plegen aan het begin van iedere hoorzitting partijen te vragen of zij bereid zijn zich neer te leggen bij een eventueel uit te brengen advies. In het jaar 2006 zijn geen bindende adviezen uitgebracht.

Onderwerp geschillen

Van de in totaal 21 in 2006 behandelde geschillen hadden dertien geschillen betrekking op artikel 27 WOR (instemmingsrecht), waarvan er één handelde over het beloningssysteem, één over het arbo-beleid, twee over de regeling inzake het aanstelling, -bevorderings- of ontslagbeleid, één over de regeling betreffende de personeelsbeoordeling, één over de studiefaciliteitenregeling en zes geschillen betrekking hadden op een werktijd-/vakantieregeling.

In één geschil stond centraal de beantwoording van de vraag of sprake was van het intrekken dan wel niet meer toepassen van een regeling in de zin van artikel 27 WOR. De overige zaken betroffen de instellingsplicht (één), verkiezingsvraagstukken (één), de faciliteitenregeling (één), de benadeling van de ondernemingsraad door het ontslag van een or-lid (één), de opheffing van een onderdeelcommissie (één). Drie verzoeken om bemiddeling en advies betrof een groot scala aan onderwerpen (instemmingsrechten en adviesrecht).

Onderwerp	Aantal
Adviesrecht	3
Instellingsplicht	1
Instemmingsrecht	13
faciliteitenregeling	1
Benadeling or	1
Verkiezingen	1
Opheffing OC	1
Totaal	21

Deel C: Het secretariaat

Het secretariaat van de Bedrijfscommissie en van de beide Kamers is ondergebracht bij het Centrum voor Arbeidsverhoudingen (CAOP) te Den Haag. Mevrouw mr. J.C. Dekker fungeerde als secretaris, terwijl de heer mr. M.P. Hofkes optrad als adjunct-secretaris. De registratie, archivering en overige administratieve ondersteuning is verricht door mevrouw

A. Schipper.

De werkzaamheden van het secretariaat bestaan uit het procedureel en inhoudelijk ondersteunen van de Bedrijfscommissie en de beide Kamers bij het uitvoeren van hun wettelijke taken.

De ondersteuning ten aanzien van geschillen betreft de voorbereiding en afhandeling van te behandelen zaken door de Bedrijfscommissieleden (advisering aan de Bedrijfscommissie, alsmede het op schrift stellen van het uiteindelijke resultaat van de procedure, zorgdragen voor toepassing van de juiste procedure).

Voor een uitgebreidere beschrijving van deze geschillen wordt verwezen naar bijlage 2 bij dit jaarverslag.

De ondersteuning betreft voorts de registratie van namen en adressen van ondernemers, ondernemingen en ondernemingsraden die vallen in het ressort van de Bedrijfscommissie. Tenslotte vindt archivering plaats van toegezonden documenten, zoals ondernemingsraadreglementen, OR-jaarverslagen, instellingsbesluiten van commissies, convenanten.

In 2006 bedroegen de kosten van het ambtelijk secretariaatswerk en de administratieve en materiële ondersteuning € 83.231. Deze kosten worden voldaan uit de van Rijksoverheidswege getroffen Regeling subsidiering Stichting CAOP.

Voor een uitgesplitst overzicht van deze kosten wordt, ter kennisneming, verwezen naar bijlage 3 bij dit jaarverslag.

Bijlage 1

Samenstelling Bedrijfscommissie voor de Overheid op 1 januari 2006:

<u>Namens</u>	<u>Leden</u>	<u>Plaatsvervangende leden</u>
SCO/ACOP	dhr. J.W. van de Pol dhr. P. Wiechmann (plv. vz.)	dhr. J.W.A. Dieten dhr. J.A.M. van 't Hooft
SCO/CCOOP	dhr. J.P. Arts	dhr. R. Reijsbergen
SCO/CMHF	dhr. C.A.M. Michielse	dhr. A.J.M. van den Maagdenberg
SCO/UOV	dhr. J.J. van Noortwijk	vacature
VSO/Rijk	dhr. J.W. van Baarle	mw. N. Riksen
VSO/Politie	mevrouw A.J. Jansen	mw. Y.G.P.M. Ulijn
VSO/Provincies	dhr. L.A.C.M. van Wayenburg	dhr. P. van der Wiel
VSO/Gemeenten	dhr. G.J.J.J. Heetman (vz.)	mw. R. Wevers-Bos
VSO/Waterschappen	mw. C. Peters	dhr. R. Rutjens

SCO: samenwerkende centrales van overheids personeel

VSO: verbond van sectorwerkgevers bij de overheid

In 2006 hebben geen personele mutaties plaatsgevonden.

Zodoende zag de samenstelling van de Bedrijfscommissie voor de Overheid er op 31 december 2006 als volgt uit.

<u>Namens</u>	<u>Leden</u>	<u>Plaatsvervangende leden</u>
SCO/ACOP	dhr. J.W. van de Pol dhr. P. Wiechmann (plv. vz.)	dhr. J.W.A. Dieten dhr. J.A.M. van 't Hooft
SCO/CCOOP	dhr. J.P. Arts	R. Reijsbergen
SCO/CMHF	dhr. C.A.M. Michielse	dhr. A.J.M. van den Maagdenberg
SCO/AC	dhr. J.J. van Noortwijk	vacature
VSO/Rijk	dhr. J.W. van Baarle	mw. N. Riksen
VSO/Politie	mevrouw A.J. Jansen	mw. Y.G.P.M. Ulijn
VSO/Provincies	dhr. L.A.C.M. van Wayenburg	dhr. P. van der Wiel
VSO/Gemeenten	dhr. G.J.J.J. Heetman (vz.)	dhr. mw. R. Wevers-Bos
VSO/Waterschappen	mw. C. Peters	dhr. R. Rutjens

Samenstelling Kamer voor Lagere Publiekrechtelijke Lichamen op 1 januari 2006:

Namens	Leden	Plaatsvervangende leden
SCO/ACOP	dhr. P. Wiechmann (plv.vz.) dhr. P.L.M. Marijnissen	dhr. R. Cornelisse dhr. A. van de Scheur
SCO/CCOOP	dhr. F.J.H. Hermans	dhr. W.J. Berg
SCO/CMHF	mw. M.J. Kappers	vacature
VSO/provincies	dhr. L.A.C.M. van Wayenburg	dhr. R. Nuytinck
VSO/gemeenten	dhr. G.J.J.J. Heetman (vz.) mw. R. Wevers-Bos	mw. C. Matla
VSO/Waterschappen	mw. C. Peters	dhr. G.W. de Koe

SCO: samenwerkende centrales voor overheidspersoneel

VSO: verbond van sectorwerkgevers bij de overheid

In het jaar 2006 zijn geen wijzigingen opgetreden in de personele samenstelling van de Kamer LPL. Zodoende zag de samenstelling van deze Kamer er op 31 december 2006 hetzelfde uit als op 1 januari 2006.

Namens	Leden	Plaatsvervangende leden
SCO/ACOP	dhr. P. Wiechmann (plv. vz.) dhr. P.L.M. Marijnissen	dhr. R. Cornelisse dhr. A. van de Scheur
SCO/CCOOP	dhr. F.J.H. Hermans	dhr. W.J. Berg
SCO/CMHF	mw. M.J. Kappers	vacature
VSO/provincies	dhr. L.A.C.M. van Wayenburg	dhr. R. Nuytinck
VSO/gemeenten	dhr. G.J.J.J. Heetman (vz.) mw. R. Wevers-Bos	mw. C. Matla
VSO/Waterschappen	mw. C. Peters	dhr. G.W. de Koe

Samenstelling Kamer voor Rijk en Politie op 1 januari 2006:

<u>Namens</u>	<u>Leden</u>	<u>Plaatsvervangende leden</u>
SCO/ACOP	dhr. J.W.A. Dieten (plv. vz.) dhr. P.L.M. Marijnissen	dhr. J.W. van de Pol mw. E.C. Seebregts
SCO/CCOOP	dhr. A.M.G. Lohman	dhr. G. van de Kamp
SCO/CMHF	dhr. J.W. Meijeraan	dhr. J.H.M. van den Bergh
SCO/AC	dhr. J.J. van Noortwijk	vacature
VSO/Rijk	dhr. J.W. van Baarle mw. R. van Heusden	mw. N. Riksen dhr. W.B.M. Treu
VSO/Politie	mw. A.J. Jansen (vz.) dhr. R.E.W. van der Bom	mw. Y.G.P.M. Ulijn vacature

SCO: samenwerkende centrales van overheidspersoneel

VSO: verbond van sectorwerkgevers bij de overheid

In 2006 hebben zich geen personele mutaties voorgedaan.

Zodoende zag de samenstelling van de Kamer RP er op 31 december 2006 als volgt uit.

<u>Namens</u>	<u>Leden</u>	<u>Plaatsvervangende leden</u>
SCO/ACOP	dhr. J.W.A. Dieten (plv. vz.) dhr. P.L.M. Marijnissen	dhr. J.W. van de Pol mw. E.C. Seebregts
SCO/CCOOP	dhr. A.M.G. Lohman	dhr. G. van de Kamp
SCO/CMHF	dhr. J.W. Meijeraan	dhr. J.H.M. van den Bergh
SCO/AC	dhr. J.J. van Noortwijk	vacature
VSO/Rijk	dhr. J.W. van Baarle mw. R. van Heusden	mw. N. Riksen dhr. W.B.M. Treu
VSO/Politie	mw. A.J. Jansen (vz.) dhr. R.E.W. van der Bom	mw. Y.G.P.M. Ulijn vacature

Bijlage 2

In het verslagjaar door de Kamers behandelde geschillen.

LPL.111 (gemeente Schouwen-Duiveland)

Betreft:	geschil inzake het instemmingsrecht betreffende het rookbeleid (artikel 27, eerste lid onder d, en artikel 27, vierde en vijfde lid, WOR)
Verzoeker:	ondernemingsraad
Verweerder:	bestuurder
Datum verzoek:	d.d. 8 september 2005, aangevuld d.d. 20 oktober 2005
Resultaat procedure:	advies d.d. 5 januari 2006
Duur procedure:	124 dagen

De bestuurder deelt mede dat het College van B&W heeft besloten de rookkamer van het gemeentehuis te sluiten. Aangezien dit besluit tot uitvoering wordt gebracht, doet de ondernemingsraad een beroep op de nietigheid, stellende dat sprake is van een instemmingsplichtig besluit en dat de bestuurder de procedure ex artikel 27 (met name het vierde lid) WOR moet toepassen.

De bestuurder motiveert waarom is gekomen tot het besluit. Op grond van de aangepaste Tabakswet kan worden gehandeld: vanaf 1 januari 2006 heeft een ieder recht op een rookvrije werkplek. De rookgelegenheid zorgt voor overlast. Het College heeft de keuze tussen aanpassing waardoor de rookruimte gaat voldoen aan de gestelde eisen krachtens de Arbowet, dan wel sluiting. Gekozen is voor het laatstgenoemde alternatief. De gezondheid van de medewerkers heeft een belangrijke rol gespeeld bij deze keuze.

De Kamer heeft ter zitting vastgesteld dat partijen geen verschil van inzicht hebben ten aanzien van het instemmingsplichtige karakter van het besluit op grond van artikel 27, eerste lid, onder d, WOR. Het overleg als bedoeld in artikel 27, tweede lid, WOR is gevoerd en de ondernemingsraad heeft zijn instemming onthouden. De nietigheid is tijdig ingeroepen. Omdat de bestuurder lopende de bemiddelings- en adviesprocedure alsnog de procedure aanvangt, die kan leiden tot het verkrijgen van de (vervangende) toestemming van de rechter, en tijdens de behandeling van de zaak niet is gebleken dat nieuwe argumenten worden genoemd door partijen - waardoor het noodzakelijk is het overleg ex artikel 27, tweede lid, te heropenen - wordt het verzoek ex artikel 27, vierde lid, WOR van de bestuurder meegenomen in de beoordeling door de Kamer.

De Kamer komt tot het oordeel dat de ondernemingsraad niet onredelijk handelt door zijn instemming te weigeren, aangezien de rookkamer pas in 2002 is ingesteld en in de afgelopen periode door P&O en andere gremia is geadviseerd de rookruimte te handhaven en aan te passen aan de eisen van de (Arbo-)wet. Het al dan niet stoppen met roken is een individuele keuze van medewerkers; de bestuurder kan het stoppen met roken faciliteren (aanbieden van cursussen e.d.), maar niet meer dan dat. Door de bestuurder zijn tot slot geen zwaarwegende omstandigheden van bedrijfseconomische, bedrijfsorganisatorische of bedrijfssociale aard genoemd die hem nopen tot het nemen van zijn besluit.

Hoe nu verder?

De bestuurder heeft de kantonrechter om toestemming gevraagd voor het nemen van zijn besluit.

De rechter heeft die goedkeuring niet verleend, stellende dat de gemeente voorbij is gegaan aan zijn eigen rookbeleid zoals dit sedert 2002 luidt en willekeurig handelt. Bovendien heeft de gemeente niet onderzocht hoe effectief de rookkamer is geweest om niet-rokers te beschermen tegen rokende medewerkers. Ook de kantonrechter is van oordeel dat de zorgplicht van de gemeente niet zover gaat dat medewerkers ongevraagd tegen zichzelf moeten worden beschermd.

LPL.112 (gemeente Rotterdam, dienst Gemeentewerken)

Betreft:	geschil inzake de instelling van de COR (artikel 33 en 34 WOR)
Verzoeker:	ondernemingsraad
Verweerder:	College van B&W
Datum verzoek:	d.d. 15 december 2005, aangevuld d.d. 6 januari 2006
Resultaat procedure:	advies d.d. 20 maart 2006
Duur procedure:	83 dagen

Binnen de gemeente Rotterdam wordt door de ondernemer en de ondernemingsraden van de (37) ondernemingen (diensten en deelgemeenten), die binnen het concern Rotterdam opereren, sedert langere tijd gesproken over de oprichting van een centrale ondernemingsraad, omdat een groot aantal onderwerpen dat de medezeggenschap direct aangaat, in concernverband wordt geregeld. De ondernemer wil de gemeentesecretaris aanwijzen als de bestuurder ten behoeve van het overleg met de in te stellen COR. Voorgesteld is voorts dat het aantal COR-leden 37 zal bedragen.

De ondernemingsraad kan niet akkoord gaan met de instelling van een COR onder de door de ondernemer genoemde condities. Hij wijst er op dat de gemeentesecretaris niet in de rechtspositionele positie verkeert om als overlegpartner voor de COR op te treden, aangezien de zeggenschap over de diensten en deelgemeenten is toegekend aan de wethouders. De gemeentesecretaris ontbreekt het aan de benodigde bevoegdheden, aldus de ondernemingsraad. De ondernemingsraad is voorts van mening dat conform artikel 6, eerste lid, WOR de COR ten hoogste uit 25 leden kan bestaan. De ondernemingsraad wil dat ten behoeve van een aantal kleinere diensten een GOR wordt opgericht die vervolgens zijn afvaardiging in de COR samenstelt.

De Kamer stelt vast dat het belang om te komen tot de instelling van een COR in voldoende mate aannemelijk is gemaakt door de ondernemer.

Het bezwaar van de ondernemingsraad ten aanzien van de omvang van de ondernemingsraad op grond van artikel 6, eerste lid, WOR is niet juist. Deze bepaling is niet van toepassing op de COR en de GOR, verwezen wordt naar artikel 34, derde lid, WOR. Het aantal leden van de COR is dus niet gemaximeerd tot ten hoogste 25.

De Kamer stelt voorts vast dat de gemeentesecretaris door de ondernemer wordt aangewezen als bestuurder ten behoeve van de medezeggenschap in COR-verband, aangezien hij door de ondernemer wordt aangemerkt als de hoogst aangestelde medewerker binnen de gemeente Rotterdam. Gelet op dit gegeven mag de COR er op vertrouwen dat deze functionaris bevoegd is om namens de ondernemer te overleggen en besluiten te nemen. Dat de gemeentesecretaris niet in een hiërarchische verhouding staat tot met name de deelgemeenten en het ambtenarenapparaat van deelgemeenten, is een probleem dat door de ondernemer moet worden opgelost.

Uit de door de ondernemer verstrekte inlichtingen ter zake blijkt dat inmiddels de eerste stappen daartoe zijn gezet. Het mandaat van de gemeentesecretaris zou, naar het oordeel van de Kamer, omwille van de duidelijkheid jegens de medezeggenschap opnieuw moeten worden geformuleerd, maar het betreft als zodanig geen voorwaarde voor het instellen van de COR. Zolang de algemene mandaatregeling ontbreekt doet de bestuurder er goed aan om bij de bespreking van de onderwerpen in het overleg met de COR aan te geven over welk mandaat hij in casu beschikt. Geadviseerd wordt om de COR in te stellen.

Hoe nu verder?

De COR is ingesteld en aan een algemene mandaatregeling wordt gewerkt. Zolang deze regeling nog niet tot stand is gekomen, wordt ten aanzien van de concreet voorliggende onderwerpen aangegeven aan de COR over welke bevoegdheid de bestuurder ter zake beschikt.

LPL.113 (gemeente Amsterdam, GGD)

Betreft:	geschil inzake het instemmingsrecht m.b.t. beschikbaarheidsdiensten (artikel 27, eerste lid onder b, WOR)
Verzoeker:	ondernemingsraad
Verweerder:	bestuurder
Datum verzoek:	d.d. 27 december 2005, aangevuld d.d. 9 januari 2006 en d.d. 12 januari 2006
Resultaat procedure:	intrekking 30 maart 2006
Duur procedure:	78 dagen

Bij de cluster MGGZ van de GGD wordt de beschikbaarheidsregeling als volgt toegepast: waarneming gedurende twee dagen tijdens het weekend geeft recht op één dag compensatieverlof. De bestuurder deelt mede dat met ingang van het nieuwe jaar de waarneming zal worden gecompenseerd met één uur compensatieverlof, e.e.a. conform de van toepassing zijnde rechtspositieregeling. De ondernemingsraad neemt hiervan kennis en claimt een instemmingsrecht.

Partijen komen vervolgens tot overeenstemming met betrekking tot een overgangsregeling. De ondernemingsraad trekt daarop zijn verzoek om bemiddeling en advies in.

LPL.114 (gemeente Amsterdam, Stadstoezicht)

Betreft: **geschil inzake het instemmingsrecht m.b.t. de
regeling inzake personeelsbeoordeling (artikel
27, eerste lid onder g, WOR)**

Verzoeker: ondernemingsraad
Verweerder: bestuurder
Datum verzoek: d.d. 21 december 2005, aangevuld d.d.
11 januari 2006
Resultaat procedure: intrekking 3 maart 2006
Duur procedure: 78 dagen

De bestuurder geeft te kennen dat de normering voor handhavingstaken wordt gewijzigd en dat deze gewijzigde normering zal worden toegepast in beoordelingsgesprekken. De ondernemingsraad claimt een instemmingsrecht op grond van artikel 27, eerste lid onder g, WOR.

Alvorens het verzoek ter hoorzitting wordt behandeld, trekt de ondernemingsraad zijn verzoek weer in.

LPL.115 (gemeente Rotterdam, Dienst Sociale Zaken en Werkgelegenheid)

Betreft:	geschil inzake het instemmingsrecht m.b.t. de regeling op het gebied van het aanstelling-, ontslag, of bevorderingsbeleid (artikel 27, eerste lid onder e, WOR)
Verzoeker:	ondernemingsraad
Verweerder:	bestuurder
Datum verzoek:	d.d. 25 januari 2006
Resultaat procedure:	intrekking 8 maart 2006
Duur procedure:	48 dagen

De ondernemingsraad heeft het verzoek van de bestuurder gekregen om advies uit te brengen ten aanzien van het voorgenomen besluit om de exitinterviews af te schaffen. De ondernemingsraad is van mening dat dit besluit instemmingsplichtig is, op grond van artikel 27, eerste lid onder e, WOR.

Alvorens het verzoek ter hoorzitting wordt behandeld, trekt de ondernemingsraad zijn verzoek weer in.

LPL.116 (Regionale Ambulancevoorziening Gelderland Zuid)

Betreft:	geschil inzake het instemmingsrecht m.b.t. de werktijd- of vakantieregeling (artikel 27, eerste lid onder b, en vierde lid WOR)
Verzoeker:	bestuurder
Verweerder:	ondernemingsraad
Datum verzoek:	d.d. 23 februari 2006
Resultaat procedure:	advies 24 mei 2006
Duur procedure:	96 dagen

De bestuurder heeft zijn voorgenomen besluit tot wijziging van de dienstroosters ter instemming aan de ondernemingsraad voorgelegd. De ondernemingsraad weigert in te stemmen, deswege de bestuurder de procedure initieert die moet leiden tot het verkrijgen van de toestemming van de kantonrechter. Het rooster wordt per 1 juni 2006 aangepast, zodat het in overeenstemming is met de gewijzigde Arbeidstijdenwet, zoals die per 1 juni 2006 komt te luiden.

De ondernemingsraad heeft zijn instemming geweigerd, in hoofdzaak omdat de roosters, naar zijn mening, in strijd zijn met de van toepassing zijnde rechtspositieregeling CAR-UWO en de individuele aanstellingsvoorwaarden van medewerkers. Het overwerk wordt structureel ingeroosterd, waardoor een werkweek ontstaat van 38 tot 62 uren (verschilt per post). Het gemiddelde komt in ieder geval uit boven de arbeidsduur van 36 uren per week. Dit komt doordat de aanwezigheidsdiensten die zijn ingeroosterd, volgens de vaste jurisprudentie van het Europese Hof moeten worden aangemerkt als werktijd.

De Kamer heeft geoordeeld dat op grond van de gewijzigde ATW/ATB per 1 juni 2006 de maximaal gemiddelde werktijd kan worden verhoogd naar 48 uren per week gedurende een periode van 26 weken per jaar. Deze uren omvatten dan de uren die daadwerkelijk zijn gewerkt, als ook de uren waarop de medewerker in aanwezigheidsdienst aanwezig is op de werkplek. De voorgestelde dienstroosters gaan uit van maximaal 42-uren per werkweek.

Indien een medewerker is ingeroosterd voor 42 uren per week, betekent dit dat ingevolge de CAR-UWO (artikel 19a:7) de uren, die in aanwezigheidsdienst zijn doorgebracht en die uitstijgen boven de gemiddelde werkweek van 36 uren, in tijd worden vergoed (volgens de regels van de CAR-UWO: uren tellen voor 30% mee voor de vergoeding in tijd).

De Kamer heeft uiteindelijk geoordeeld dat de ondernemingsraad onredelijk handelt door zijn instemming te weigeren. De nieuwe werktijdregeling is niet in strijd met de ATW/ATB per 1 juni 2006. Bovendien heeft de bestuurder aannemelijk gemaakt dat sprake is van zwaarwegende redenen van bedrijfseconomische en bedrijfsorganisatorisch aard die van hem vergen dat hij zijn besluit uitvoert.

Hoe nu verder?

De bestuurder heeft de kantonrechter om toestemming gevraagd voor het nemen van zijn besluit. De rechter heeft die toestemming niet verleend. Partijen hebben nadien het overleg weer geopend.

LPL.117 (Rotterdamse Elektrische Tram)

Betreft:	geschil inzake het instemmingsrecht m.b.t. de werktijd- of vakantieregeling, regeling op het gebied van personeelsopleiding, regeling op het gebied van het werkoverleg (artikel 27, eerste lid onder b, f en i en vierde lid, WOR)
Verzoeker:	bestuurder
Verweerder:	ondernemingsraad
Datum verzoek:	d.d. 13 april 2006
Resultaat procedure:	intrekking d.d. 6 juli 2006
Duur procedure:	85 dagen

De bestuurder vangt de procedure aan die moet leiden tot het verkrijgen van toestemming van de kantonrechter voor het nemen van zijn besluiten tot wijziging van een aantal bedrijfsregelingen die onderdeel zijn van de zogenoemde huisnormen. Deze besluiten maken ook deel uit van een pakket aan maatregelen dat, naar zijn mening, noodzakelijk is om de RET concurrerend te maken in het licht van de marktwerking binnen het openbaar vervoer. De kosten moeten worden gereduceerd en de efficiency moet omhoog. De ondernemingsraad heeft met een aantal maatregelen ingestemd, maar met de thans voorliggende besluiten wordt niet ingestemd, omdat de ondernemingsraad deze zaken 'over de verkiezingen heen wil tillen'. De bestuurder gaat hiermee niet akkoord en schakelt de Bedrijfscommissie in.

De ondernemingsraad is allereerst van mening dat het de bestuurder niet vrijstaat om de procedure ex artikel 27, vierde lid, WOR aan te vangen, omdat in het normenboek expliciet staat vermeld dat wijziging van de normen slechts kan plaatsvinden na overeenstemming tussen de leiding van een afdeling en de onderdeelcommissie. Hiermee is een ruimere bevoegdheid overeengekomen dan op grond van de WOR noodzakelijk is; de bestuurder moet zich aan deze bepaling houden.

Voorts wenst de ondernemingsraad nu niet in te stemmen, omdat hij zorgvuldig wenst om te gaan met de belangen van medewerkers. Er moet draagvlak worden gecreëerd. Tot slot meent de ondernemingsraad dat hij te weinig informatie heeft om de voorgenomen besluiten te kunnen behandelen.

Alvorens het verzoek ter hoorzitting wordt behandeld, trekt de bestuurder zijn verzoek weer in.

LPL.118 (Brandweer Rotterdam)

Betreft:	geschil inzake het instemmingsrecht m.b.t. de werktijd- of vakantieregeling, (artikel 27, eerste lid onder b, en vierde lid, WOR)
Verzoeker:	ondernemingsraad
Verweerder:	bestuurder
Datum verzoek:	d.d. 18 april 2006
Resultaat procedure:	advies d.d. 14 juli 2006
Duur procedure:	87 dagen

Partijen hebben op voet van artikel 27, tweede lid, WOR het overleg gevoerd met betrekking tot de werktijdregeling 2006. Deze regeling voorziet er in dat zal worden gewerkt volgens een vierploegensysteem, waarbij de medewerkers maximaal 48 uren per week werkzaam zullen zijn.

De ondernemingsraad onthoudt zijn instemming, vanwege het ontbreken van eenduidige interpretatie (binnen de organisatie) van de vigerende wet- en regelgeving, te veel organisatorische problemen met het rooster, het ontbreken van een toereikend budget voor de vereiste uitbreiding van de formatie, het ontbreken van mogelijkheden om nieuwe medewerkers per 1 januari 2006 in te zetten (werving, selectie en opleiding duren lang).

Omdat de bestuurder zijn regeling toch uitvoert, beroept de ondernemingsraad zich (tijdig) op de nietigheid en wendt zich om bemiddeling en advies tot de Bedrijfscommissie.

De Kamer heeft vastgesteld dat het voorliggende rooster niet voldoet aan de eisen van de per 1 januari 2006 geldende eisen van geldende ATW/ATB. Hij heeft geadviseerd een rooster op te stellen dat wel aan de eisen voldoet. Weliswaar heeft de invoering van zo'n rooster financiële gevolgen voor de organisatie, maar dit ontslaat de bestuurder niet van zijn verplichtingen ter zake. Dit rooster dient vervolgens ter instemming aan de ondernemingsraad te worden voorgelegd.

Voorts is geadviseerd de ondernemingsraad volledige inzage te geven in de financiële en andere consequenties die de invoering van het gewijzigde rooster heeft voor de bedrijfsvoering.

Gelet op de nog te volgen instemmingprocedure en de organisatorische maatregelen die de aanpassing van het rooster vergt, acht de Kamer invoering van het nieuwe rooster per 1 oktober 2006 reëel.

Hoe nu verder?

De bestuurder heeft de rechter gevraagd om toestemming voor het nemen van zijn besluit.

LPL.119 (Provincie Limburg)

Betreft:	geschil inzake het instemmingsrecht m.b.t. de werktijd- of vakantieregeling, (artikel 27, eerste lid onder b, WOR)
Verzoeker:	ondernemingsraad
Verweerder:	bestuurder
Datum verzoek:	d.d. 15 mei 2006, aangevuld d.d. 8 juni 2006
Resultaat procedure:	geslaagde bemiddeling d.d. 25 juli 2006
Duur procedure:	47 dagen

Partijen komen niet tot overeenstemming ten aanzien van de vaststelling van collectieve roostervrije dagen, die zijn gepland voor de periode tussen Kerst en Oud en Nieuw. Op de hoorzitting hebben partijen nadere afspraken gemaakt: de bestuurder zal na overleg met het management, vaststellen welk aanwezigheidspercentage tussen Kerst en Oud en Nieuw minimaal noodzakelijk is voor een verantwoorde bedrijfsvoering. De bestuurder zal, nadat hij de uitkomst heeft beoordeeld, de beschikbare informatie ter beschikking stellen aan de ondernemingsraad.

Vervolgens zal de ondernemingsraad op basis van en rekening houdend met de informatie van de bestuurder bij de achterban informatie inwinnen omtrent de wensen van de medewerkers ten aanzien van het al dan niet handhaven van de drie collectieve roostervrije dagen. Partijen spreken af dat voor 1 oktober 2006 overeenstemming zal worden bereikt over de vraag of uitvoering moet worden gegeven aan het voorgenomen besluit van de bestuurder ten aanzien van de invulling van de collectieve roostervrije dagen tussen Kerst en Oud en Nieuw in 2006.

Partijen hebben voorts een fundamenteel verschil van inzicht over de vrijheid die de individuele medewerker in het kader van het Arbeidstijden Management (ATM) moet worden geboden om een keuze te maken tussen de verschillende vormen waarin hij de 36-urige werkweek kan vormgeven. Het gaat hierbij om flexibilisering van arbeidstijden zonder het bedrijfsbelang te schaden.

Ten aanzien van het ATM heeft Kamer partijen meegegeven dat zij het voorliggende geschil slechts kunnen oplossen indien zij bereid zijn open te overleggen over hetgeen hen verdeeld houdt. Partijen hebben de Bedrijfscommissie erover geïnformeerd dat zij bereid zijn met elkaar in overleg te treden om te komen tot een oplossing van het hiervoor geschetste verschil van mening. De Bedrijfscommissie stelt partijen in dit kader voor om de verschillende vormen waarin de 36-urige werkweek kan worden vorm gegeven te onderzoeken en er mee rekening te houden dat de vormen waaruit kan worden gekozen het bedrijfsbelang blijven dienen.

Hoe nu verder?

Partijen zijn akkoord gegaan met deze voorstellen, er is sprake van een geslaagde bemiddeling.

LPL.120 (Noord Hollands Archief)

Betreft:	geschil inzake een verkiezingsvraagstuk, (artikel 10 WOR)
Verzoeker:	belanghebbende
Verweerder:	ondernemingsraad
Datum verzoek:	d.d. 10 mei 2006,
Resultaat procedure:	geslaagde bemiddeling d.d. 12 september 2006
Duur procedure:	125 dagen

De ondernemingsraad heeft bij de reguliere raadsverkiezing het personenstelsel gehanteerd, terwijl in het or-reglement is vastgelegd dat het lijstenstelsel moet worden toegepast.

Belanghebbende maakt bezwaar tegen deze gang van zaken.

De Kamer heeft tijdens de hoorzitting duidelijk gemaakt dat de ondernemingsraad niet juist heeft gehandeld. Afsproken is dat de ondernemingsraad schriftelijk aan het personeel kenbaar maakt dat hij bij de recent gehouden verkiezing het reglementair voorgeschreven stelsel niet heeft gevolgd. In het belang van de nieuwe organisatie heeft belanghebbende er mee ingestemd dat niet opnieuw een or-verkiezing worden uitgeschreven.

Het voorlopige reglement wordt aangepast, zodat bij de eerstvolgende reguliere verkiezing het personenstelsel rechtsgeldig kan worden toegepast.

Hoe nu verder?

Er is sprake van een geslaagde bemiddeling, het geschil is opgelost.

LPL.121 (Stichting Artemuse)

Betreft:	geschil inzake de faciliteitenregeling, (artikel 18 WOR)
Verzoeker:	ondernemingsraad
Verweerder:	bestuurder
Datum verzoek:	d.d. 20 mei 2006
Resultaat procedure:	intrekking d.d. 31 augustus 2006
Duur procedure:	103 dagen

Tussen de ondernemingsraad en de bestuurder is een geschil gerezen betreffende het aantal te vergoeden uren ten behoeve van de werkzaamheden van de leden van de ondernemingsraad.

Nadat het verzoek om bemiddeling en advies is ingediend bij de Kamer, hebben partijen het overleg opnieuw heropend. Dit heeft geresulteerd in de intrekking van het geschil.

LPL.122 (gemeente Rotterdam, Dienst Sport en Recreatie)

Betreft:	geschil inzake de benadeling van de ondernemingsraad door het ontslag van een or-lid, (artikel 21 WOR)
Verzoeker:	ondernemingsraad
Verweerder:	bestuurder
Datum verzoek:	d.d. 25 juli 2006,
Resultaat procedure:	geslaagde bemiddeling d.d. 7 december 2006
Duur procedure:	136 dagen

Een medewerker, tevens or-lid, is door het bevoegd gezag beoordeeld in zijn functioneren. Uit het conceptverslag van een van de beoordelingsgesprekken blijkt dat onder meer is gezegd tijdens een gesprek dat betrokkene niet efficiënt kan omgaan met zijn tijd en de verkeerde prioriteiten stelt. In verband met het laatste wordt o.a. het voorbeeld genoemd dat betrokkene, naar de mening van de bestuurder, soms ten onrechte voorrang geeft aan or-activiteiten boven regulier werk. Het or-lid wordt ontslagen op grond van de opgemaakte (slechte) beoordelingen.

De ondernemingsraad beroept zich op artikel 21 WOR, stellende dat hij wordt benadeeld in zijn functioneren, indien een slechte beoordeling wordt opgesteld in verband met afwezigheid op de werkvloer vanwege or-werk.

De bestuurder moet beseffen dat or-werk behoort tot de normale dagelijkse werkzaamheden.

De bestuurder geeft aan dat hij niet de intentie heeft gehad om een relatie te leggen tussen het ontslag van de medewerker en diens or-werk. De passage met daarin het voorbeeld is geschrappt uit de definitieve tekst van het verslag van het beoordelingsgesprek. Van schending van artikel 21 WOR is geen sprake.

De Kamer benadrukt allereerst dat het ontslag van de medewerker als zodanig niet kan worden aangemerkt als een WOR-aangelegenheid; de Bedrijfscommissie is niet bevoegd daarover te oordelen. De Kamer geeft aan dat partijen in een eerder stadium van de procedure reeds hebben getracht een gezamenlijke verklaring op te stellen ten behoeve van het personeel, maar dat zij geen overeenstemming hebben bereikt over de uiteindelijke tekst.

Voorgesteld wordt om die tekst ter hoorzitting door te nemen en aldus te komen tot een resultaat dat voor beide partijen aanvaardbaar is.

Nadat enige wijzigingen zijn aangebracht in de tekst van de verklaring, wordt deze door partijen akkoord bevonden.

Hoe nu verder?

Er is sprake van een geslaagde bemiddeling, het geschil is opgelost.

LPL.123 (gemeente Emmen, concernstaf)

Betreft:	geschil inzake besluit tot opheffing van de onderdeelcommissie, (artikel 36, eerste lid, WOR)
Verzoeker:	onderdeelcommissie/medewerkers concernstaf
Verweerder:	ondernemingsraad
Datum verzoek:	d.d. 24 juli 2006,
Resultaat procedure:	niet ontvankelijk d.d. 2 oktober 2006
Duur procedure:	70 dagen

Door de medewerkers van de concernstaf en/of de onderdeelcommissie concernstaf wordt een verzoek om bemiddeling en advies ingediend bij de Bedrijfscommissie ten aanzien van het besluit van de ondernemingsraad om de onderdeelcommissie op te heffen.

De Kamer heeft de verzoekers niet ontvankelijk verklaard, omdat artikel 36 eerste lid, WOR niet voorziet in de behandeling door de Bedrijfscommissie van geschillen als het onderhavige.

Geadviseerd is voorts dat partijen naar een oplossing zoeken voor het geschil door inschakeling van een mediator.

RP.118 (PI Overijssel)

Betreft:	geschil inzake het instemmingsrecht ten aanzien van roosterbesluiten, (artikel 27, eerste lid, WOR)
Verzoeker:	ondernemingsraad
Verweerder:	bestuurder
Datum verzoek:	d.d. 5 december 2005,
Resultaat procedure:	advies d.d. 15 februari 2006
Duur procedure:	56 dagen

Door de bestuurder is met de instemming van de ondernemingsraad een roostermethodiek vastgesteld die voorziet in het zogenoemde flexibel inroosteren van medewerkers op basis van dienstpatronen. Het betreft een vorm van persoonsgebonden inroosteren, waarbij de teams de gelegenheid krijgen om intern afspraken te maken over de wensen die er in het team leven ten aanzien van het rooster. Die wensen worden in het rooster ingebracht voordat het wordt vastgesteld. Voor het jaar 2005 heeft de ondernemingsraad zijn instemming gegeven aan het aldus vastgestelde rooster. In de loop van het jaar blijkt dat sommige medewerkers het aantal uren dat op jaarbasis moet worden gewerkt niet volmaakt op basis van het gekozen roosterpatroon. Deze personen worden in de gelegenheid gesteld om het uretekort (ca. 20 uren) in te halen in de laatste maanden van 2005 door één of enkele diensten extra buiten het dienstpatroon om te werken of het door hen gekozen dienstpatroon op dinsdag te verlengen. De betrokken medewerkers worden door middel van een brief door het bevoegd gezag ingelicht.

De ondernemingsraad neemt kennis van deze gang van zaken en stelt dat de bestuurder een instemmingsplichtig besluit heeft genomen, omdat wijziging wordt aangebracht in de bestaande roostersystematiek.

De bestuurder meent dat zijn besluiten buiten de werkingssfeer van artikel 27 WOR vallen.

De Kamer heeft geoordeeld dat de besluiten, waarmee de bestuurder aan een beperkt aantal medewerkers (3 stuks van de ca. 380 medewerkers die bij de PI werken) de verplichting oplegt om buiten het normale arbeidspatroon een aantal uren extra te werken, niet instemmingsplichtig zijn. Onder de werkingssfeer van artikel 27 WOR vallen alleen besluiten die een regeling, maatregel of voorziening bevatten die herhaald kunnen worden toegepast en die bovendien betrekking hebben op alle in de onderneming werkzame personen of op één of meer groepen daarvan. In casu is geen sprake van een besluit van algemene strekking.

Hoe nu verder?

De ondernemingsraad heeft zich bij het advies neergelegd.

RP.119 (Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, de Algemene Inspectiedienst)

Betreft:	geschil inzake het instemmingsrecht ten aanzien van het aanstellingsbeleid (gedwongen functieroulatie, artikel 27, eerste lid onder e, WOR)
Verzoeker:	ondernemingsraad
Verweerder:	bestuurder
Datum verzoek:	d.d. 22 december 2005
Resultaat procedure:	advies d.d. 21 februari 2006
Duur procedure:	61 dagen

De bestuurder bericht het personeel van de AID dat hij overgaat tot de invoering van gedwongen functieroulatie, aan te vangen binnen de vakgroep Natuur. Per keer zullen tenminste drie medewerkers per (regionale) inspectie naar andere vakgroepen overgaan volgens het principe 'first in first out'.

Er wordt bij voorrang begonnen in de vakgroep Natuur, ter uitvoering van het beleid dat er op is gericht om risico's tegen te gaan die kunnen ontstaan door te langdurige betrokkenheid bij een doelgroep, een netwerk, een gebied.

De ondernemingsraad claimt het instemmingsrecht en doet tevens een beroep op de nietigheid van het besluit. Hij voert aan dat de medewerkers voor wie het besluit consequenties heeft – te weten de controleurs en controlevakspecialisten - allen zijn aangesteld in een bepaald vakgebied. Die aanstelling in dat vakgebied is een wezenlijk onderdeel van hun ambtelijke aanstelling. Dit blijkt o.a. uit de wervingseisen voor die functies, het feit dat men een specifieke vakopleiding moet volgen na benoeming in de functie.

Indien men wordt ingezet in een ander vakgebied, moet men opnieuw gaan voldoen aan alle voorwaarden (vakspecifieke eisen).

De bestuurder meent dat het aanstellingsbeleid niet wordt gewijzigd. De functiebeschrijvingen bevatten in algemene zin controle- en opsporingstaken, oriëntatie, overleg en rapportage. De roulatie betreft uitsluitend een wijziging van vakgebied binnen de bestaande categorie Overig, waartoe de controleurs en controlevakspecialisten behoren. Zo'n vakgebied wijzigt geregeld (om welke reden dan ook); het is voorts logisch dat men de ontwikkelingen van het eigen vakgebied bijhoudt. Het gaat ook meer om een taakroulatie dan een functieroulatie, aldus de bestuurder.

Ter zitting is voorts komen vast te staan dat de bestuurder met de AID een andere richting wenst in te slaan: hij spreekt in dit verband van een verschuiving van de vraag naar specialisten naar een vraag naar generalisten.

De Kamer heeft geoordeeld dat de ondernemingsraad aannemelijk heeft weten te maken dat het aanstellingsbeleid is gewijzigd. Gedwongen functieroulatie is nieuw beleid bij de AID en dit beleid heeft tot gevolg dat de aanstellingsvoorwaarden wijzigen, aangezien de benoeming tot controleur of vakspecialist in een met name genoemd gebied plaatsvindt.

Elk vakgebied kent zijn specifieke eisen (kennis, opleidingen). Dat slechts sprake zou zijn van taakroulatie, heeft de Kamer niet aannemelijk geacht. Het besluit heeft consequenties voor het wervingsbeleid, het vacaturebeleid, het loopbaanbeleid en het aanstellingsbeleid, alsmede voor de eisen die worden gesteld aan de te volgen opleidingen. Geadviseerd is dat de bestuurder zijn besluit alsnog ter instemming voorlegt.

Hoe nu verder?

De bestuurder heeft het advies niet opgevolgd. Wel heeft hij de ondernemingsraad bericht dat hij bereid is tot overleg over een systeem van functieroulatie voor de toekomst.

RP.120 (Ministerie van Justitie, Rechtbank Zutphen)

Betreft:	geschil inzake het instemmingsrecht ten aanzien van het belonings- of functiewaarderingsstelsel (artikel 27, eerste lid onder c, en vierde lid, WOR)
Verzoeker:	bestuurder
Verweerder:	ondernemingsraad
Datum verzoek:	d.d. 24 januari 2006
Resultaat procedure:	advies d.d. 27 april 2006
Duur procedure:	77 dagen

Doordat de regeling woon-werkverkeer voor deze onderneming inmiddels landelijk wordt vastgesteld, expireert het lokale vervoersplan. Uitsluitend het parkeer- en carpoolbeleid, dat onderdeel uitmaakte van de lokale regeling woon-werkverkeer, kan nog op plaatselijk niveau worden vastgesteld. De bestuurder heeft dit (zelfde) beleid ter instemming aan de ondernemingsraad voorgelegd.

Het parkeer- en carpoolbeleid was voorheen een onderdeel van het integrale vervoersplan. Dat totaalplan bevatte plussen en minnen. De ondernemingsraad heeft toen ingestemd vanwege de samenhang van de onderdelen. Nu uitsluitend het parkeer- en carpoolbeleid ter beslissing op plaatselijk niveau is overgebleven, wordt dit beleid door de ondernemingsraad opnieuw inhoudelijk beoordeeld. Gelet op het feit dat het parkeer- en carpoolbeleid een groot aantal ongunstige effecten heeft, stemt de ondernemingsraad niet in.

De bestuurder is van mening dat de ondernemingsraad onredelijk handelt door zijn instemming te weigeren. Inhoudelijk heeft het carpool- en parkeerbeleid geen wijzigingen ondergaan. De ondernemingsraad heeft in het verleden wel ingestemd met dit beleid, hij kan dus nu zijn instemming niet onthouden. De bestuurder meent voorts dat de regeling in de praktijk voldoet. Indien de ondernemingsraad de mening was toegedaan dat dit niet het geval is, had hij gebruik kunnen maken van de mogelijkheid om wijzigingen voor te stellen, dit heeft de ondernemingsraad niet gedaan. Voorts wijst de bestuurder er op dat de ondernemingsraad van het Parket – welke onderneming is gehuisvest in hetzelfde gebouw en alwaar men ook is aangewezen op de parkeergelegenheid in de nabijheid – wel heeft ingestemd met hetzelfde beleid. Er wordt gestreefd naar het voeren van een gemeenschappelijk beleid voor tal van P-zaken.

De Kamer is van oordeel dat de ondernemingsraad niet onredelijk handelt door zijn instemming te weigeren. In het verleden was het parkeer- en carpoolbeleid onderdeel van een totaal verkeersplan met voor de medewerkers gunstige en minder gunstige onderdelen. Nu blijft uitsluitend over het parkeerbeleid dat inhoudt dat men een vergoeding moet betalen voor het gebruik van een in de nabijheid gelegen parkeerterrein en parkeerplaatsen in de straat, mits is voldaan aan de voorwaarden voor toekenning van een parkeervergunning.

De Kamer heeft voorts niet de overtuiging gekregen dat de effectiviteit van het beleid is onderzocht. Dat de ondernemingsraad geen gebruik heeft gemaakt van zijn bevoegdheid tot het voorstellen van wijzigingen inzake het carpool- en parkeerbeleid is niet onbegrijpelijk, aangezien dit beleid tot 2006 onderdeel uitmaakte van het totale verkeersplan (met gunstige en minder gunstige effecten). Ook meent de Kamer dat de ondernemingsraad weliswaar uitsluitend verantwoordelijk is voor medezeggenschapsaangelegenheden die betrekking hebben op de onderhavige onderneming, maar dat het toch wel voor de hand had gelegen dat de ondernemingsraad zich had verstaan met de ondernemingsraad van het Parket, zodat hij de argumenten die hebben geleid tot de instemming van die andere ondernemingsraad, in zijn overwegingen had kunnen betrekken.

Tot slot heeft de Kamer geconstateerd dat partijen niet of nauwelijks zijn toegekomen aan een open en reëel overleg over de inhoud van het voorgenomen besluit, het wegen van de wederzijds genoemde argumenten, het toetsen van de effectiviteit van het oude beleid. Geadviseerd is om dit overleg alsnog te plegen.

Van zwaarwegende argumenten van bedrijfseconomische, bedrijfsorganisatorische of bedrijfssociale aard, die de bestuurder nopen tot het nemen van zijn besluit, is de Kamer niet gebleken.

Hoe nu verder?

Partijen hebben het overleg hervat. De bestuurder heeft aangegeven dat hij met de ondernemingsraad tot een oplossing wil komen. Hij ziet in ieder geval af van de gang naar de kantonrechter.

RP.121 (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, Inspectie voor de Gezondheidszorg)

Betreft:	geschil inzake het instemmingsrecht ten aanzien van het intrekken of niet meer toepassen van de regeling voor de vergoeding voor telewerken (artikel 27, eerste lid, WOR)
Verzoeker:	ondernemingsraad
Verweerder:	bestuurder
Datum verzoek:	d.d. 06 april 2006
Resultaat procedure:	geslaagde bemiddeling d.d. 19 juli 2006
Duur procedure:	104 dagen

Partijen verschillen van mening over de status van de zogenoemde IGZ-regeling 2003 inzake de vergoeding voor telewerken.

De ondernemingsraad stelt zich op het standpunt dat de IGZ-regeling 2003, die met de instemming van de ondernemingsraad tot stand is gekomen, nog steeds geldt, aangezien deze regeling nimmer – met de vereiste instemming van de ondernemingsraad – is ingetrokken.

Uit de stukken blijkt slechts dat VWS het niet wenselijk acht dat er een IGZ-regeling is; er valt niet af te leiden uit de stukken dat de IGZ-regeling komt te vervallen met ingang van 1 januari 2004.

De bestuurder geeft aan dat de IGZ-regeling 2003 de juridische basis is voor het maken van de individuele afspraken met de medewerkers. De regeling zelf eindigt niet van rechtswege, dit geldt wel voor de afspraken die op basis daarvan met medewerkers zijn gemaakt: de artikelen 3 en 13 van de regeling bepalen dat de afspraken inzake telewerken voor maximaal een jaar gelden.

Gevolg hiervan is, naar de mening van de bestuurder, dat de IGZ-regeling 2003 naar haar aard slechts een beperkt karakter heeft, zowel wat betreft de daaruit voortvloeiende consequenties als qua tijdsduur. De in 2004 gemaakte individuele afspraken zijn nageleefd, er is uitvoering gegeven aan de regeling. Inmiddels is het niet meer mogelijk om uitvoering te geven aan de regeling dan wel een nieuwe c.q. gewijzigde regeling vast te stellen, omdat de IGZ zich dient te conformeren aan de binnen het Ministerie geldende voorschriften en regelingen. De VWS-regeling inzake telewerken is thans van toepassing, hetgeen betekent dat telewerken slechts in zeer beperkte mate mogelijk is, waarbij geldt dat, indien dit wordt toegestaan, de raamregeling telewerken krachtens het ARAR van toepassing is.

Ter zitting is komen vast te staan dat een aantal IGZ-medewerkers individuele, meerjarige, financiële verplichtingen is aangegaan teneinde aan de IGZ-regeling 2003 te kunnen meedoen. Bovendien blijkt dat vanaf 1 maart 2006 andere telewerkfaciliteiten beschikbaar worden gesteld. De Kamer heeft voorgesteld dat een afbouwregeling over de periode 1 januari 2005 tot 1 maart 2006 wordt getroffen.

Hoe nu verder?

Partijen zijn akkoord gegaan met het voorstel, hiermee is sprake van een geslaagde bemiddeling.

RP.122 (Ministerie van Justitie, Rechtbank Almelo)

Betreft:	geschil inzake het instemmingsrecht ten aanzien van een vakantieregeling (het besluit om afkoop van vakantie-uren niet toe te staan, artikel 27, eerste lid onder b, WOR)
Verzoeker:	ondernemingsraad
Verweerder:	bestuurder
Datum verzoek:	d.d. 27 april 2006
Resultaat procedure:	advies d.d. 26 juli 2006
Duur procedure:	71 dagen

De ondernemer/bestuurder heeft besloten dat afkoop van vakantie-uren (ten behoeve van de inzet voor IKAP-doeleinden) in 2006 niet zal worden toegestaan, in verband met een verwacht begrotingstekort.

In de overlegvergadering verzoekt de ondernemingsraad de bestuurder het besluit in heroverweging te nemen en beroept de ondernemingsraad zich voorts op zijn instemmingsrecht. De bestuurder blijkt niet bereid om het besluit te heroverwegen. De ondernemingsraad roep vervolgens de nietigheid in van het besluit.

De ondernemingsraad is van mening dat het besluit instemmingsplichtig is, omdat het moet worden aangemerkt als een besluit tot vaststelling, wijziging of intrekking van de vakantieregeling. Er is sprake van een besluit met een generiek karakter; het geldt voor alle medewerkers van de rechtbank, want er is besloten dat alle individuele aanvragen in 2006 zullen worden afgewezen. Dat betekent, in de visie van de ondernemingsraad, dat de bestuurder een nadere uitvoeringsregeling met betrekking tot de toepassing van artikel 22 ARAR voor 2006 heeft vastgesteld.

De bestuurder is van oordeel dat het standpunt van de ondernemingsraad niet juist is, want hij heeft geen instemmingsplichtig besluit genomen.

De afkoop van vakantie-uren is niet het doel van de toegekende vakantieaanspraken. De bestuurder meent voorts dat geen sprake is van een recht op afkoop. Met het in het geding zijnde besluit heeft de bestuurder niet de intentie om het opnemen van vakantie-uren nader te regelen. De medewerker wordt ook niet geschaad in zijn keuzevrijheid bij het regelen van vakantieverlof. Individuele aanvragen tot afkoop zullen overigens op de eigen merites worden beoordeeld.

Allereerst heeft de Kamer zich gebogen over de beantwoording van de vraag of sprake is van een regeling.

De Kamer meent, anders dan de bestuurder, dat in casu individuele besluiten zijn genomen, die zijn gebaseerd op de algemene beleidsregel, die de rechtspositie van de medewerkers rechtstreeks raken, die herhaald kunnen worden toegepast en ook herhaald zijn toegepast. Deze beleidsregel is zodanig bijzonder van aard dat de regel een onderscheidend vermogen heeft ter beslissing van voorliggende verzoeken om afkoop. De Kamer komt dan ook tot de conclusie dat het in het geding zijnde besluit, moet worden aangemerkt als een *regeling* als bedoeld in artikel 27 WOR.

De tweede voorwaarde houdt in dat het moet gaan om een regeling op het terrein van *vakantie*. Het instemmingsrecht krachtens artikel 27, eerste lid onder b, WOR bestrijkt uitsluitend besluiten van de ondernemer/bestuurder die tot strekking hebben de opname van vakantieverlof te regelen voor het personeel of groepen van het personeel. Van een zodanig besluit is de Kamer in casu niet gebleken.

Hoe nu verder?

Partijen hebben zich bij dit advies neergelegd.

RP.123 (Politie Zeeland)

Betreft:	geschil inzake het instemmingsrecht ten aanzien van een regeling op het gebied van de personeelsopleiding (het besluit inzake studiefaciliteiten, artikel 27, eerste lid onder f, en vierde lid, WOR)
Verzoeker:	ondernemingsraad
Verweerder:	bestuurder
Datum verzoek:	d.d. 18 mei 2006
Resultaat procedure:	advies d.d. 18 augustus 2006
Duur procedure:	88 dagen

De bestuurder heeft zijn voorgenomen besluit tot vaststelling van de studiefaciliteitenregeling ter instemming aan de ondernemingsraad voorgelegd. Partijen blijven verschil van mening houden over één onderdeel van de regeling, de reistijd in verband met het reizen naar/van de locatie alwaar de Integrale Beroepsvaardigheid Trainingen – hierna genoemd: IBT – worden gegeven. Omdat de ondernemingsraad zijn instemming blijft onthouden en de bestuurder zijn besluit toch wil uitvoeren, initieert de bestuurder de procedure die moet leiden tot het verkrijgen van toestemming van de kantonrechter voor het nemen van zijn besluit. De bestuurder is van mening dat de ondernemingsraad onredelijk handelt door zijn instemming te onthouden.

De politieambtenaren in executieve dienst moeten geregeld hun vaardigheid trainen, opdat hun behaalde certificaat geldig blijft. Dit gebeurt door deelname aan de IBT. In de studiefaciliteitenregeling is opgenomen dat het reizen naar en van het IBT-centrum gedurende een half uur per (enkele) reis in eigen tijd geschiedt.

De bestuurder geeft aan dat bij functiegerichte opleidingen wordt uitgegaan van het principe dat zowel de medewerker als de organisatie verantwoordelijk zijn voor het zorgdragen voor een voldoende toerusting voor de functie; de medewerker heeft zelf belang bij het volgen van IBT, zodat van hem/haar mag worden verlangd dat hij/zij (een deel van) zijn/haar privé-tijd investeert.

De ondernemingsraad is van mening dat moet worden aangesloten bij de sedert jaren gangbare praktijk dat het reizen wordt aangemerkt als werktijd.

De ondernemingsraad acht het niet reëel om een investering in eigen tijd aan de executieve medewerker te vragen, aangezien het gaat om wettelijk verplichte cursussen, het volgen van IBT is een dienstopdracht.

De Kamer is van oordeel dat de ondernemingsraad niet onredelijk handelt door zijn instemming te weigeren.

De medewerker in executieve dienst die voor het volgen van de IBT op weg gaat, moet eerst langs het bureau om het dienstvuurwapen op te halen. Naderhand wordt het vuurwapen op het bureau weer ingeleverd. Voorts is komen vast te staan dat de rit van het bureau naar het IBT-centrum (en vice versa) in ‘vol ornaat’ wordt afgelegd, dat wil zeggen de politieambtenaar is in uniform, met dienstwapen, en rijdt in een dienstauto.

Hij/zij is dus voor het publiek herkenbaar als politieagent in de uitoefening van zijn functie.

In de situatie dat een burger een beroep doet op deze politiebeambte die onderweg is van/naar het IBT-centrum, kan de laatste zijn diensten over het algemeen niet weigeren.

In een aantal gevallen is deze ambtenaar op grond van artikel 59 van het Besluit algemene rechtspositie politie ook verplicht om bijstand te verlenen. Bovendien is het, naar het oordeel van de Kamer, zo dat van de voor het publiek direct zichtbare aanwezigheid van politieambtenaren (in 'vol ornaat') een preventieve werking uitgaat. Zoals bekend is het uitoefenen van preventie eveneens een taak van de politie.

Gelet op deze omstandigheden is de Kamer van oordeel dat het reizen van het bureau naar het IBT-centrum (en terug) moet worden aangemerkt als werktijd (het maken van een dienstreis). Dat de medewerker en de politieorganisatie een gezamenlijk belang hebben is evident, maar dat doet aan de conclusie dat sprake is van werktijd niet af.

De Kamer is voorts niet is gebleken van zwaarwegende redenen als bedoeld in artikel 27, vierde lid, WOR.

Hoe nu verder?

Aanvankelijk heeft de bestuurder zijn voorgenomen besluit aan de kantonrechter voorgelegd. Dit verzoek is weer ingetrokken, de studiefaciliteitenregeling wordt opnieuw besproken met de ondernemingsraad.

RP.124 (Ministerie van Justitie, Dienst Vervoer en Ondersteuning van de Dienst Justitiële Instellingen)

Betreft:	geschil inzake het adviesrecht en het instemmingsrecht (artikel 25, eerste lid onder b, d en g, artikel 27, eerste lid onder c, d, f, k en l WOR)
Verzoeker:	ondernemingsraad
Verweerder:	bestuurder
Datum verzoek:	d.d. 26 juli 2006
Resultaat procedure:	intrekking d.d. 30 augustus 2006
Duur procedure:	27 dagen

Het overleg tussen partijen is opgeschort. De ondernemingsraad is van mening dat hij advies- en instemmingbevoegdheden heeft in verband met tal van (voorgenomen) besluiten, zoals het groepsgewijze inhuren van personen in verband met het vervoer van gedetineerden tussen Penitentiaire Inrichtingen en het invoeren van een voertuigvolgsysteem.

Alvorens de Bedrijfscommissie toekomt aan de inhoudelijke behandeling van de geschillen, trekt de ondernemingsraad zijn verzoeken om bemiddeling en advies in.

RP.125 (Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, Centrale Archief Selectiedienst)

Betreft:	geschil inzake het adviesrecht en het instemmingsrecht (artikel 25, eerste lid onder e en g, artikel 27, eerste lid onder f, g, en l WOR)
Verzoeker:	ondernemingsraad
Verweerder:	bestuurder
Datum verzoek:	d.d. 27 juli 2006
Resultaat procedure:	intrekking d.d. 11 augustus 2006
Duur procedure:	15 dagen

De ondernemingsraad verzoekt om bemiddeling en advies met betrekking tot de in vaste dienstneming van de HR manager, het Human Resource Management, competentie management, opleidingsplannen, groepsgewijs inhuren van uitzendkrachten en personeelsvolg- of informatiesystemen.

Alvorens de Bedrijfscommissie toekomt aan de inhoudelijke behandeling van de geschillen, trekt de ondernemingsraad zijn verzoeken om bemiddeling en advies in.

Bijlage 2a

Actuele ontwikkelingen naar aanleiding van geschillen, behandeld in het vorige of eerdere verslagjaren.

In het geschil LPL.086, de gemeente Amsterdam, stadsdeel Zuideramstel, is op het hoogste niveau uitspraak gedaan over de toepassing van artikel 27, derde lid, WOR. De ondernemingsraad van deze Amsterdamse deelraad verzet zich tegen een wijziging van het functiewaarderingssysteem door de gemeente Amsterdam. De gemeente had daar overeenstemming over bereikt met de vakbonden. Zowel de Bedrijfscommissie alsook de kantonrechter en het gerechtshof zijn van oordeel dat in casu de uitzondering op het instemmingvereiste (artikel 27, derde lid, WOR) van toepassing is. Het gaat namelijk om een regeling van arbeidsvoorwaarden, vastgesteld door een publiekrechtelijk orgaan. De ondernemingsraad blijft van mening dat hem een instemmingsrecht toekomt omdat de materie niet uitputtend is geregeld in een CAO. Dit is overigens ook niet mogelijk volgens de ondernemingsraad, omdat in de publiekrechtelijke arbeidsverhoudingen het niet mogelijk is om een CAO te sluiten. De zinsnede in artikel 27, derde lid, m.b.t. een regeling van arbeidsvoorwaarden, vastgesteld door een publiekrechtelijk orgaan, is naar de mening van de ondernemingsraad in de praktijk een dode letter.

De Hoge Raad der Nederlanden heeft in de beoordeling van het cassatieberoep van de ondernemingsraad overwogen dat artikel 27, derde lid, WOR er toe strekt om (regelingen in) de arbeidsvoorwaarden, waarover in onderhandelingen tussen werkgevers en vakbonden overeenstemming is bereikt, alsmede die, vastgesteld door een publiekrechtelijke orgaan, aan het instemmingvereiste van het eerste lid van artikel 27 WOR te onttrekken. Gelet op deze strekking bestaat er geen grond om lid 3 niet van toepassing te achten op het zich hier voordoende geval dat de overheid arbeidsvoorwaarden vaststelt voor het eigen personeel. Dit geldt temeer wanneer, zoals in dit geval, de voorwaarden in samenspraak met de vakbonden zijn vastgesteld.

Ten aanzien van het geschil LPL.106, de gemeente Leiden, wijst de Bedrijfscommissie op het volgende.

In dit geschil staat centraal de wijze waarop een convenant als bedoeld in artikel 32, tweede lid, WOR, waarin geen tijdsbepaling is vastgelegd, kan worden beëindigd.

De Bedrijfscommissie heeft in haar advies aangegeven dat uit de wetgeschiedenis van artikel 32, tweede lid, WOR, alsmede uit een aanzienlijk deel van de literatuur blijkt dat een convenant dat is overeengekomen voor onbepaalde tijd, niet eindigt. Opgezegd kan slechts worden, indien een belangrijke wijziging van de omstandigheden met zich meebrengt dat de overeenkomst naar redelijkheid en billijkheid niet meer in stand kan blijven.

De bestuurder was het niet eens met deze zienswijze en heeft vervolgens de kantonrechter ingeschakeld. Deze was van oordeel dat de overeenkomst is aangegaan voor onbepaalde tijd en dat opzegging kan plaatsvinden met in achtneming van een redelijke opzegtermijn. Door de ondernemingsraad zijn geen feiten en omstandigheden

aangevoerd, waaruit zou blijken dat sprake is van een bijzondere situatie waarin extra eisen aan de opzegging zouden kunnen worden gesteld.

De ondernemingsraad heeft daarop hoger beroep ingesteld bij het gerechtshof. Het hof heeft bepaald dat het door de kantonrechter hanteerde uitgangspunt onjuist is. Of een opzegging in een concreet geval het beoogde rechtsgevolg heeft gehad, zal beantwoord moeten worden aan de hand van de redelijkheid en billijkheid in verband met de bijzondere omstandigheden van het geval. In het voorliggende geval was het naar het oordeel van het hof in strijd met de redelijkheid en billijkheid dat de gemeente het gesloten convenant door eenzijdige opzegging heeft willen beëindigen zonder voorafgaand reëel overleg met de ondernemingsraad te plegen.

Bijlage 3

Overzicht secretariaatskosten 2006:

Bedragen in €

Loonkosten:

Personele kosten samenhangend met de behandeling van geschillen	€ 57.374
Personele kosten samenhangend met registratiewerkzaamheden	€ 3.272
Personele kosten samenhangend met algemene werkzaamheden	€ 16.052

Overige kosten:

Zaalhuur en lunches	€ 1.721
Materiële kosten	€ 4.812

Totaal **€ 83.231**